

Strop de foc

Ștefan Doroftei Doimneanu

Strop de foc din trandafir
Ochi de fee din povești
Zbori pe zâmbet de zefir
Sufletu-mi să-l izbăvești.

Nu te-abate de la drum
Aripi fă-ți din zori fierbinți,
Visul meu ce zace-n scrum
Reaprinde-l, să-l alinți.

Pune-i iute trei dorinți
Una roză-n nopți de mai
Alta rouă-n nopți fierbinți
Alta fără nici un strai.

Să topească primăveri
Prin tomnatice iubiri
Cu săruturi ca poveri
În năvalnice porniri.

Strop de foc din trandafir
Te fă sânge-n trupul meu
Prin vene să te răsfir
Să fiu iar un Dumnezeu.

Plimbă-mă pe noi cărări
Dă-mi din trup de cer pulsari,
În ochi triști înviorări
Și curaj ca la corsari.

Și mai dă-mi stropi de senin
Să-mi cos gânduri pe-asfințit
Nori să prind și să-i anin
De trecutul amuțit.

Să fiu vânt prin dor rășfrânt
Un portal spre nopți de vis,
Răsărit cu suflet sfânt,
Pleoapa versului nescris.

07.09.2019